DE TRUC

Gescheiden

Redactieleden schetsen een kunstgreep

Maya Perfors

Een echtpaar komt voor een eerste bespreking bij een advocaat. De echtelieden vertellen te willen scheiden, want de liefde is over. Beiden lijken zeer aangedaan – wat wil je na een huwelijk van ruim vijfentwintig jaar? Ze zijn echter nog *on speaking terms* en willen de echtscheiding in onderling overleg regelen.

Veel te regelen is er niet. De kinderen zijn meerderjarig, bedruipen zichzelf en wonen zelfstandig. De man en de vrouw hebben ieder voldoende inkomen, hetgeen blijkt uit de getoonde salarisspecificaties. Voor partneralimentatie is geen reden. De man vertelt dat hij de echtelijke huurwoning al heeft verlaten. Het gemeenschappelijke vermogen bestaande uit de inboedel en een aantal banksaldi blijken al verdeeld. Van pensioenverevening willen zij over en weer afzien. Kortom, in één bespreking blijkt de gehele afwikkeling geregeld te kunnen worden. Een makkie.

De advocaat stuurt het concept-convenant op verzoek van beiden naar het adres van de man. Nog die week komen de man en de vrouw het convenant op het kantoor van de advocaat tekenen. Vervolgens wordt het gemeenschappelijk verzoek tot echtscheiding met de benodigde uittreksels uit het persoons- en huwelijksregister bij de rechtbank ingediend. De beschikking volgt snel.

De echtelieden laten weten in verband met de aankoop door de man van een nieuwe woning haast te willen maken met de inschrijving van de echtscheiding en daarom komen zij ieder de akte van berusting op het kantoor van de advocaat tekenen. Als de registratie een feit is, wordt het dossier gesloten. De declaratie gaat naar de man, op diens verzoek.

Na een jaar wordt de advocaat gebeld door een vrouw die vertelt dat zij geruime tijd gescheiden woont van haar man. Vanwege haar geloofsovertuiging wil zij niet scheiden. Omdat haar man in het ziekenhuis was opgenomen moest zij onlangs in zijn woning een aantal papieren opzoeken. Tot haar verbazing vond zij toen een uitspraak van de rechtbank waaruit bleek dat haar echtscheiding was uitgesproken. Daarop stond ook de naam van deze advocaat. Ze begreep er niets van. Ze was nooit bij een advocaat geweest. Ze had ook nimmer een brief van een advocaat ontvangen. Vandaar dat zij maar eens belde. Nee, zij was niet blond en slank, ze had grijs haar en was gezet.

Foto: ANP